

[Per Hækkerup.]

og arbejde her i et halvt års tid uden at betale skat, og når de kom hjem, skulle de heller ikke betale skat af den indtægt, der hidrørte fra arbejdet i Danmark, men kun af den indkomst, de fremtidig erhvervede derhjemme. Danmark ville blive et fællesmarkedets skattely, og med de skattelyproblemer, vi kender fra vor egen skatte-lovgivning, tror jeg at problemet om arbejdskraftens bevægelighed kunne få en ganske mærkværdig aktualitet. Derfor tror jeg, at det ærede medlems eksempel var særdeles dårligt valgt. Jeg tror, vi bliver nødt til at behandle kildeskatspørgsmålet meget mere ekspress under hensyn til den mulighed eller sandsynlighed, der er for, at vi kommer ind i de seks' fællesmarked.

Dernæst sagde det ærede medlem, at efter at vi har truffet denne beslutning med det store flertal, vi forhåbentlig gør, måtte det forpligte til, at man også i de øvrige lovgivningsanliggender anvendte et sådant stort flertal. Det kunne ikke være sådan, at efter at man først i fællesskab havde taget beslutning om at tage disse forhandlinger og måske beslutning om indmeldelse af Danmark, kunne flertallet i folketinget efter sædvanlige regler træffe bestemmelse om en række andre anliggender, som vel er danske, men som er affødt af vort medlemskab. Vi vil naturligvis fra regeringspartierne side stadig være villig til at søge et samarbejde med oppositionen, og det er klart, at der vil ikke fra regeringspartierne side blive forsøgt nogen majorisering af oppositionen, men det må være lige så klart, at vi kan ikke i interne danske spørgsmål være tvunget til forlig med oppositionen på alle områder. Vi kan ikke være bundet til at bøje os for oppositionens synspunkter på områder, hvor vi mener at de principielt er urigtige, blot fordi det drejer sig om et problem, der har en vis forbindelse med fællesmarkedet.

Det ærede medlem kan derfor ikke virkelig alvorligt mene, at det skulle være konsekvensen, og når det ærede medlem — og lad det være min sidste bemærkning — taler om suverænitetparagraffen og siger: er det meningen, at vi kun ved selve indlemmelsen i fællesmarkedet skal være bundet af suverænitetparagraffen og ikke være bundet af den senere hen, hvor der tages

beslutninger inden for fællesmarkedet, som i realiteten betyder indskrænkninger i dansk suverænitetssudøvelse, så må jeg svare, at hvis det ærede medlem ønsker, at sådanne beslutninger fremtidig kun skal kunne tages med $\frac{5}{6}$ majoritet, så betyder det, at det ærede medlem giver et lille mindretal i dette ting i tiden, så længe fællesmarkedet må eksistere og Danmark er medlem af det, faktisk vetoret over for en væsentlig del af den danske lovgivning. Det kan det ærede medlem ikke mene. Det, der må være det afgørende, er, at i det øjeblik, man træffer en beslutning om at lægge visse dispositionsrettigheder, visse lovgivningsanliggender, hvis jeg må bruge det udtryk, over i fællesskabets organer, så kræves der $\frac{5}{6}$ -beslutning, men når de først er lagt derover, kræves der ikke længere $\frac{5}{6}$ -beslutning for den følgende lovgivning af national karakter, som sådanne beslutninger kræver.

Per Federspiel: Venstre kan tiltræde det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som er stillet af udvalgets flertal, men vi vil gerne i denne forbindelse pointere, at dette jo ikke nødvendigvis betyder det sidste ord i hele udviklingen, som den kan forme sig fra nu af, indtil forhandlingerne om optagelse i fællesmarkedet er afsluttet. Der vil kunne opstå ny situationer, som det høje ting må tage stilling til, situationer i forbindelse med andre landes deltagelse i disse forhandlinger, som måske i nogen grad kan ændre den stilling, der indtages i dag.

Jeg skal i øvrigt indskrænke mig til at gøre nogle enkelte bemærkninger om forudsætningerne for Danmarks indtræden i disse forhandlinger. Der har her i tinget i dag givet sig en vis træthed til kende, en slags pessimistisk resignation: det skridt, som nu tages, var noget, vi var tvunget til, noget, som man gik til uden større begejstring. Jeg sigter navnlig til de bemærkninger, der blev fremsat af det ærede medlem hr. Baunsgaard og udtalelserne af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen. Begge disse ærede medlemmer så ind i en usikker fremtid og så for sig alle vanskelighederne i forbindelse med Danmarks tilpasning til de nye markeder, og det er ubestrideligt, at der vil være vanskeligheder. Der vil opstå vanskeligheder, som kræver offervilje, som kræver resignation, og som frem-